

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 57 0 Пс 139190 22 Р
Бања Лука, 06.10.2022. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Сенада Тице, као предсједника вијећа, Тање Бундало и Горјане Попадић, као чланова вијећа, у правној ствари тужитеља В.Т. д.о.о. Л.-Б.Л., против тужених 1. Град Л. и 2. Град П., ради заштите од корупције, одлучујући о сукобу надлежности између Основног суда у Бањој Луци и Окружног привредног суда у Бањој Луци, на сједници вијећа одржаној дана 06.10.2022. године, донио је

РЈЕШЕЊЕ

За поступање у овој правној ствари је надлежан Основни суд у Бањој Луци.

Образложење

Према стању списка предмета, дана 30.12.2019. године тужитељ В.Т. д.о.о. Л.-Б. Л. је Основном суду у Бањој Луци поднио тужбу против тужених Град Л. и Град П., ради заштите права у вези са корупцијом. Захтјевом из тужбе се тражи утврђење да је пријављивање корупције имало за последицу мобинг запосленика тужитеља, те да се забрани даље вршење мобинга и изврши успостава пређашњег стања, уз обавезу накнаде материјалне штете.

Рјешењем број 71 0 Рс 319669 21 Рс од 08.03.2022. године Основни суд у Бањој Луци се огласио стварно ненадлежним за поступање и по правоснажности рјешења предмет је доставио Окружном привредном суду у Бањој Луци. Према датом образложењу у предметној парници све странке су правна лица између којих, по наводима тужбе, постоји пословни однос, па се позивом на одредбу члана 33. став 1. тачка а) Закона о судовима Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске“ број 37/12, 44/15 и 100/17, у даљем тексту: ЗС РС), као и на одредбу члана 67. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09, 61/13 - даље: ЗПП), Основни суд у Бањој Луци означеним рјешењем огласио стварно ненадлежним за поступање.

Окружни привредни суд у Бањој Луци није прихватио надлежност, те је поднеском број 57 0 Пс 131190 22 Пс од 03.10.2022. године затражио рјешавање сукоба надлежности.

Ријешено је као у изреци из слиједећих разлога:

Одредбом члана 33. ЗС РС прописано је у којим врстама поступака одлучују окружни привредни судови у првом степену.

Одредба члана 23. Закона о заштити лица која пријављују корупцију („Службени гласник Републике Српске“ бр. 62/17, даље: ЗЗК) прописује да у поступку судске заштите права лица која пријављују корупцију и права лица из члана 19. овог закона је мјесно надлежан основни суд према мјесту настанка штетне посљедице или према мјесту пребивалишта или боравишта тужитеља.

Појам пријавиоца корупције је дефинисан одредбом члана 12. став 1. тачка 2. ЗЗК, као физичко или правно лице које у доброј намјери пријави корупцију у јавном и приватном сектору, што значи да се одредба члана 23. ЗЗК односи на све пријавиоце, без обзира да ли се ради о физичким или правним лицима.

Произлази, да је мјесна надлежност судова за предмете у којима се тражи заштита права због корупције, одређена одредбом члана 23. ЗЗК, која је *lex specialis*, те која има приоритет у односу на чињеницу да су странке у предметној парници правна лица. Стога се у конкретном случају не може успоставити стварна ни мјесна надлежност окружног привредног суда, у смислу одредаба члана 29. тачка а) и 33. тачка а) ЗС РС.

Како је предметна тужба, којом се у суштини према наводима из тужбе захтијева судска заштита тужитеља, као лица које је пријавило корупцију, са позивом на одредбе ЗЗК, без обзира на конфузан дио навода о постојању пословне сарадње, поднесена суду на чијем је подручју сједиште тужитеља, то је сагласно одредби члана 23. ЗЗК за поступање по истој надлежан Основни суд у Бањој Луци.

Сагласно наведеном одлучено је као у изреци, на темељу одредбе члана 22. став 1. ЗПП и члана 35. тачка ђ) ЗС РС.

Предсједник вијећа
Сенад Тица

За тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Биљана Аћић